

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1151/2012 pārkāpums.

— Prasītāja norāda, ka pieteikums būtu pieņemams un pamatots pat tad, ja to izvērtētu uz Regulas Nr. 1151/2012 pamata.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regula (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 20. marta Regula (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 93, 12. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 24. janvārī – *Bredenkamp u.c./Padome un Komisija*

(Lieta T-66/14)

(2014/C 112/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *John Arnold Bredenkamp* (Harare, Zimbabve), *Echo Delta (Holdings) PCC Ltd* (Kāsstauna, Mena), *Scottlee Holdings (Private) Ltd* (Harare) un *Fodya (Private) Ltd* (Harare) (pārstāvji – *P. Moser, QC (Queen's Counsel)* un *G. Martin, Solicitor*)

Atbildētājas: Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- procesa organizatoriskā pasākuma formā uzdot atbildētājām iesniegt visas šo iestāžu rīcībā iespējami esošās ziņas vai pierādījumus jautājumā par prasītāju iekļaušanu sarakstā;
- piespriest Padomei un/vai Komisijai samaksāt prasītājiem atlīdzinājumu par nemateriālo un materiālo kaitējumu, kas prasītājiem nodarīts ar to, ka tiem ir prettiesiski piemērotas ES sankcijas, ar attiecīgi: Padomes Kopējo nostāju 2009/68/KĀDP un Komisijas Regulu (EK) Nr. 77/2009; Padomes Lēmumu 2010/92/KĀDP un Komisijas Regulu (ES) Nr. 173/2010, un Padomes Lēmumu 2011/101/KĀDP un Komisijas Regulu (ES) Nr. 174/2011 iekļaujot (un pēc tam līdz 2012. gadam saglabājot) prasītāju vārdus/nosaukumus Padomes Regulas (EK) Nr. 314/2004 pielikumā;
- noteikt, ka par atbildētāju kopš sprieduma pasludināšanas dienas prasītājiem maksājamo summu ir jāmaksā saliktie procenti atbilstoši likmei *Euribor* + 2 % (vai citai procentu likmei, kas varētu tikt noteikta);
- piespriest atbildētājām atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus prasības pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgajiem aktiem neesot nekāda pienācīga juridiska pamatojuma, jo tie ir pieņemti, pamatojoties tikai uz EKL 60. un 301. pantu, kuri attiecas uz pasākumiem attiecībā pret tikai un vienīgi trešajām valstīm, nevis privātpersonām un sabiedrībām.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgajos aktos esot rodamas acīmredzamas kļūdas faktos, jo nav pierādītas nedz ciešas saites ar Zimbabves valdību, nedz šā režīma atbalstīšana finansiāli vai kā citādi, tādējādi netiekot izpildītam atbildētāju pierādīšanas pienākumam un izraisot prettiesisku lēmumu pieņemšanas procesu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgajos aktos neesot ievērotas būtiskas procesuālās prasības, jo iemesli vai nu nav norādīti vispār, vai arī ir norādīti nepietiekami, un prasītājiem nav dota iespēja tikt uzklautiem vai iesniegt attaisnojošus pierādījumus.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgajos aktos esot pārkāpti ES tiesību pamatprincipi, kas atzīti arī Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (ECTK) 1. papildprotokola 1. pantu, prettiesiski ierobežojot prasītāju tiesības uz tiem piederošo īpašumu.

Prasība, kas celta 2014. gada 1. februārī – Viraj Profiles/Padome

(Lieta T-67/14)

(2014/C 112/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Viraj Profiles Ltd (Maharashtra, Indija) (pārstāvji – V. Akritidis un Y. Melin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 5. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1106/2013, ar kuru nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Indijas izcelsmes nerūsējošā tērauda stieplu importam (OV L 298, 1. lpp.), ciktāl tā attiecas uz *Viraj Profiles Limited*;
- piespriest Padomei, kā arī jebkurai personai, kurai varētu tikt atļauts iestāties lietā Padomes atbalstam, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā regulā aprēķinātās ražošanas izmaksas ir koriģētas acīmredzami kļūdaini, pārkāpjot pamatregulas 2. panta 1., 3., 4., 5., 6., 11. un 12. punktu. ES iestādes esot piemērojušas augšupejošu korekciju saskaņā ar metodoloģiju, no kuras pēc tam izriet zemāka korekcija nekā tā, uz kuru norādījusi Komisija. Korekcijā esot iekļautas arī pozīcijas, kas neesot bijušas jāiekļauj prasītājas ražošanas izmaksās. Ar dempinga starpību, kas aprēķināta, pamatojoties uz šo kļūdaino metodoloģiju, esot pārkāpts pamatregulas 2. panta 11. un 12. punkts.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka secinājums, saskaņā ar kuru Savienības ražošanas nozarei nodarītais kaitējums ir radies saistībā ar importu no Indijas, ir acīmredzami kļūdaini, jo neesot ņemta vērā importa no Ķīnas ietekme, kas attiecīgajā laikposmā esot bijusi galvenais kaitējuma avots, un esot pārrāvusi cēloņsakarību starp importu no Indijas par dempinga cenām un nodarīto kaitējumu, kā arī ES iestādes neesot veikušas neattiecināšanas analīzi, pārkāpjot pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, pārkāpjot pamatregulas 5. panta 2., 3. un 7. punktu un 9. panta 5. punktu, neesot pārbaudījusi to pierādījumu attiecībā uz cēloņsakarību precizitāti un atbilstību, kuri tika norādīti sūdzībā, kas pamatoja izmeklēšanas uzsākšanu.

Prasība, kas celta 2014. gada 27. janvārī – UAB MELT WATER/ITSB (“MELT WATER Original”)

(Lieta T-69/14)

(2014/C 112/62)

Tiesvedības valoda – lietuviešu